

Hier is brief 17 met vragen van Janine Vermeij-Post, pastoraal ouderling, aan ds. Peter Hendriks over de zaken rond de verhuizing naar de Waterstaatskerk, maar ook over dagelijkse dingen. Heeft u ook nog vragen of opmerkingen? Laat het Janine weten, na de kerk tijdens de koffie, of via Facebook.

Beste Peter,

Het gaat gelukkig beter met Simone, die de afgelopen weken met de ziekte van Pfeiffer thuis zat. Ik weet nog dat ik zelf als 7-jarige Pfeiffer had. Hoe ik van de wereld afgesloten in bed lag, mijn moeder met haar kantslooskussen op een stoel in de kamer. Het geklik van de klosjes hielp me in slaap te vallen. Van vriendinnetjes, ooms en tantes kreeg ik een kaartje. Ik heb ze nog steeds. Het waren lichtjes in de duisternis, een kleine opening naar de wereld. Hoe anders is ziek zijn nu. Dankzij het internet heeft Simone met een aantal vriendinnetjes berichtjes kunnen sturen via WhatsApp, Skype en YouTube. Zelfs de hele klas kwam via Skype in de woonkamer. Huiswerk kon via de computer gemaakt worden, op momenten dat ze zich wat beter voelde.

Grappig hoe snel dat gegaan is, dat internet. Toen ik in 1997 naar Canada verhuisde was het er net. Maar echt contact ging nog per post en telefoon. Duur was dat. Ik telefoneerde eens per week naar mijn ouders, met een klokje ernaast. Vijf minuten bellen kostte me 10 dollar. Tien procent van mijn weekinkomen. Ik schreef vooraf op wat ik allemaal wilde vertellen en vragen. Efficiënt was het wel. Nu heb ik met veel vrienden en vriendinnen uit Canada nog contact, dankzij het internet. Ik vind het fantastisch.

Ik ben trouwens toch wel van het opschrijven. Menig oplettend kerkganger heeft gezien dat tijdens de preek mijn blocnote en pen tevoorschijn komt. Dan kan ik het thuis nog eens nakijken, wat mij raakte of opviel. Soms is het als voorbereiding voor onze briefwisseling. Zo bereid ik ook voor wat ik wil vragen op de komende gemeente-avond, 16 februari. Heb jij misschien een vraag aan de gemeente die je alvast wilt stellen, zodat zij hun antwoord ook kunnen voorbereiden? Ik ben benieuwd hoeveel blocnotes er gepakt worden als voorbereiding.

Ik wens je een hele fijne week toe.

Hartelijke groet, Janine

Dag Janine,

Fijn dat Simone zo vooruit gaat. Van harte beterschap gewenst! Zoiets heeft echt tijd nodig. Gisteren hadden wij, als commissie “Kerkelijk Leven”, de kinderdienst en jongerenkerk uit Noord en Zuid uitgenodigd. In de Drop In, zo’n twintig betrokken jongerenleiders bij elkaar. Voor onze commissie de zoveelste avond op weg naar de overstap naar de Waterstaatskerk. Ook nu weer: eerst goed naar elkaar luisteren. Wat maakt jou zo betrokken bij dat wat je doet? Wat vind je mooi, wat lastig? Daarna het beeldverhaal: wat is er in de Waterstaatskerk mogelijk, en wat ziet ieder daar voor zichzelf? Voor deze groep was het de tweede bijeenkomst. Er werden concrete afspraken gemaakt. Geen twijfel aan: dit wordt mooi!

Op de gemeenteavond gaan we horen hoe het staat met de Waterstaatskerk en de verbouwplannen. De nieuwe investeringsvoorstellen van de bouwcommissie en de kosten daarvan. Aansluitend doen we verslag van vele gesprekken als hierboven. Je gunt het ieder gemeentelid iets te proeven van het enthousiasme aan het eind van zo’n bijeenkomst. Het gevoel samen een nieuwe start te maken en verder te groeien aan elkaars ervaringen.

Misschien is dat wel de vraag die ik aan gemeenteleden zou willen stellen die avond: voelen we er iets van, van wat er in al die groepen op gang aan het komen is? Wil je er zelf actief bij betrokken raken? Er is beslist ruimte voor, straks. Als gastvrouw of gastheer, of door mee te doen aan een diaconaal project. De Waterstaatskerk is er op toegerust, met haar ruimtes, haar keuken, haar ligging in het centrum van de stad, de samenwerking met Wijkkracht. In de Waterstaatskerk kan het kloppend hart van het evangelie voelbaar en zichtbaar worden. In de aandacht, de compassie van mensen voor mensen. Gevoed, geïnspireerd door ons geloof. Mijn vraag dus: voel je dat, wil je dat? Hoe zie je je daar zelf bij betrokken raken, straks?

Hartelijke groet,
ds. Peter Hendriks

